

opraviti z denarjem, naj ga varuje doma le toliko, kolikor ga ravno za silo potrebuje tako-rekoč od danes do jutri, vse ostalo naj izroči poštnej hranilnici. Recimo: od Zavrha do pošte je le pol ure hoda. Tukajšnji okoličan torej ves denar, ki ga prisluži, lahko sproti nosi v hranilnico in isto tako sproti izvzema, kadar ga potrebuje. Vlagati in izvzemati pa more sleherni dan ne samo na domačej pošti, ampak na vsakej pošti, kjerkoli v cesarstvu; v ta namen je pač treba le to, da ima pri sebi vložno knjižico, ki jo je vložnik dobil brezplačno pri prvokratnem vlaganju ali shranjevanju svojega denarja. Če zgubiš poštno-hranilnično knjižico, boš dobil novo; ako pa peneze posejaš, mogoče, da nikdar ne zveš, kje cvetejo. Bukvice so tako močno zavarovane, da denarja ne dobi živa duša drugi, kakor jedino le lastnik sam, a vsaki nepoštenjak se s ptujo knjižico v roki izdaja pravici v roke. Sicer pa gledé poštenosti bi v obzir na domače sosede tudi mi, ko bi bila šega, menda še smeli posnemati nekdanje Slovence, o katerih se v zgodovini bere, da z domi odhajajoč niso zapirali dveri za seboj, ker so na mizo bili pripravljali jedila navlašč za gosta, ako bi se morda oglasil pri njih in bi ne bilo nikogar doma.

S Ptuija. (Dijaška kuhinja.) Dijaška kuhinja v samostanu č. gg. oo. minoritov na Ptuiji je meseca aprila t. l. 610 obedov v vrednosti 91 gld. 50 kr. ubogim dijakom podarila. V letošnjem šolskem letu začeni s 17. septembrom p. l. je uže 4229 kosilec podarila, potrošila pa 634 gld. 35 kr. Z nova so v blagi namen nastopni p. n. častiti dobrotniki, oziroma sl. zastopstva darovati blagovolili: a) vnanji: č. g. Meško Jakob, župnik pri sv. Lovrenci v sl. gor. 5 gl.; preč. g. dr. Gregorec Lavoslav, kanonik in dr. poslanec, 5 gl.; sl. dekanjski urad v Gornjem gradu 3 gl.; č. g. Tikvič Ivan, kaplan v Wundschuchu, 2 gl.; b) Ptujski: preč. g. Modrinjak Matija, prošt, 5 gl.; g. dr. Ploj Jakob, odvetnik, 4 gl. 65 kr.; g. dr. Jurtela Fran, odvetnik, 10 gl.; g. Klobučar Anton, c. kr. sod. pristav, 2 gl. 25 kr.; g. Kunstek Luka, prof., 2. gl.; g. Cilenšek Martin, prof., 1 gl. 20 kr.; č. g. Hirti Fran, benef., 1 gl. 5 kr.; č. g. Majcen Ferdo, veroučitelj, 1 gl. 5 kr.; č. g. Črnko Marka, vikar, 1 gl. 5 kr.; č. g. Šalamon Fran, mest. kaplan, 1 gl. 5 kr.; g. Spindler Anton, c. kr. kanclist, 1 gl.; „Posojilnica Ptujška“ 25 gl. Vsem blagim dobrotnikom in iskrenim ljubiteljem učeče se mladine pristrčna zahvala in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema č. g. o. B. Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptujem.

Iz Branoslavca. (Krajni šolski svet.) Krajni šolski svet v Cezanjevcih je sestavljen ter je taistemu izšel kot predsednik g. Martin Kšela, posestnik v Cezanjevcih. Upamo ter pri-

čaknjemo od njega, da bode za dobro naše narodne šole kot značajan mož in pošten narodnjak deloval tako, kakor je to storil dosedanji predsednik g. Jožef Šijanec, ki si je veliko zaslug za našo šolo pridobil in pri vsaki priložnosti branil pravice naše narodne šole, to mu na čast tukaj bodi izrečeno. P.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V drugem tednu meseca junija snidete se delegaciji, tokrat v Pešti. Kolikor se sluti, bode jima dovoliti večjo svoto za vtrjenje trdnjav ob vzhodnih mejah. — Drž. zbor razpravlja proračun pravosodnega ministerstva. Kakor je znano, vodi le-to minister baron Pražak in bode torej skorej gotovo hudih prask. Dr. Foregger in enake vrste poslanci dobé tukaj ugodno priliko prijeti ga za to, da brani pravice slov. ljudstev. Izmed slov. poslancev govori dr. Frjančič, pa še more biti kateri drug, če bode treba. — Na Dunaji je bila une dni dolga obravnava zoper nekaj carinskih uradnikov, ki so pomagali nekemu trgovcu, judu, ogoljufovati državo pri carini na svilo. Vsi so dobili sedaj od 6 do 12 mesecev ječe. Škoda je državi za 20.000 gld. — V Gradci si napravi dne 3. junija razna gospoda, ki je denarna, cvetlični korso, t. j. vozili se bodo na vozih polnih cvetlic po mestu, potem pa bode razstava raznih cvetlic v „obrtijski dvorani“. To veselje je nedolžno, denarja pa spravi precej v roke — vrtnarjem. — Koroški nemškutarji kujejo po slov. občinah zahvale posl. Ghonu, češ, da so koroški Slovenci čisto zadovoljni z ljudskimi šolami, kakor so sedaj. Njim je torej prav, če so trdi Nemci za učitelje slov. otrokom, Tu in tam se jim ujame kak obč. zastop za tako zahvalo, na hvalo koroškim zastopom pa moramo reči, da le redko. — Na Tirolskem se je unel pri vasi Jenbach gozd na binkoštno nedeljo in sta bila grad Tratzenberg in vas Jenbach v hudi nevarnosti, da jih ne vniči grozni požar. Sedaj pa že nevarnosti menda ni več za njiju, a škode je sila veliko. — V Ljubljani je bilo o binkošti 1956 birmancev, kumice so imele tudi letos lepe peče na glavah. Bila je te dni Ljubljana v resnici bela. — Osepnice še po Kranjskem ni konec in izostaja še vedno za voljo njih kje kak sejem, tako ne bode dne 25. t. m. sejma v Mengši. — V Postojno se je o binkošti kacih 700 tujcev pripeljalo iz Dunaja, Gradca itd. — V Gorici je vsled zadnjih volitev mestni zastop v rokah „zmerne stranke“, Italijani pa so še zmerom v večini. — V Trstu so imeli nemški in italijanski delalci neko zborovanje; bila pa je v njem taka zmešnjava, da še niso vedeli, zakaj da so se prav zbrali. Najbolj smešno pa je bilo, ko

je nekdo predlagal, naj bi mesto nedelje bil kak drug den v tednu počitek. To je pač hudo znamenje, taki ljudje so izgubili ves verski čut, gorje državi, če bode taci še več. Slov. delalcev pa pri tem zborovanji ni bilo. — Iz Dalmacije se preseljuje ljudi na Grško, toda zadene tam le redko kateri na srečo, večina pomrje žalostno pod zemljo, v rudninskih prekopih. — V Hercegovino je vdrlo 15 črnogorskih roparjev, toda žandarji so jim prišli k malu na sled in so njih vodjo, M. Iljiča in njegovega brata vstrelili. Na to so se roparji razkropili. — Nadzornik c. kr. pehote, cesarjevič Rudolf pride dne 10. junija v Zagreb. — Hrv. vlada pripravlja nov volilni red; vsled njega bode manj poslancev, pravica voliti raztegne pa se na manj premožno ljudstvo. To bi bilo sicer dobro, toda to ljudstvo, ki dobi poslej volilno pravico, ni še godno in bode le vladi na voljo. — Madjari čejo svoje moze imeti tudi v vrsti poslanikov v tujih državah in to je, menimo, da krivo, da še ni veleposlanika v Londonu. Brž ko ne tišče Madjari kakega izmed svojih mož na to imenitno mesto. Doslej je bil ondi Karolyi.

Nvanje države. Okrožnica sv. Očeta do škofov v Braziliji izraža njih veselje, da je srečno sedaj konec sužništva v tem velikem cesarstvu. — V Bologni je razstava v spomin 800letnice, kar obstoji ondi vseučilišče. K razstavi ste prišla kralj in kraljica, sedaj prvo krat, odkar je zedinjena Italija pod žezlom savojske kraljeve rodovine. Bologna pa je sicer gnjezd republikancev in socialistov, tedaj ni prijazna kralju. — Crispi pripravlja nov kazenski zakonik, a boji se, da ga drž. zbor ne vzprejme. Pravi se, da je celo poslanecem, ki so sicer do grla liberalci, preveč zoper katol. cerkev. — General Boulanger se že nosi, kakor da je francoski cesar, kajti ima v svoji palači že ministre, t. j. može, ki pazijo vsak po svoji strani na ministre republike ter mu poročajo o njih delovanji. Tako dobi mož vglad v to delovanje in tega porabi v svojem času gotovo za to, da jih vrže z ministerskih stolov in prekopicne prej ali slej tudi republiko. Bog zna, mu li obvelja vse, kakor si napeljuje. — Angliji ni po volji, da si trdi portugalski kralj vse pravice do trgovine v notranji Afriki. Sedaj mu odreka to pravico, toda kralj se menda ne ozira preveč na nje sebične želje. — Irski poslanci so nekam nevoljni na papeževo pismo, v katerem se obsojuje umor in v obče sila, če se tudi izgaja to le za to, naj si pridobi irsko ljudstvo pravice svoje. Irski škofje pa so izrekli sv. Očetu za to pismo svojo zahvalo in torej je gotovo, da irski može ne umejo pisma prav. — V Belgiji niso liberalci edini v nobeni reči, samo v boji zoper katol. cerkev so volje podati si roke. Taki so pač vsi libe-

ralci. — V Nemčiji je zopet hoj? Francoska gosposka je necega židóvskega mladeniča pogнала nazaj na nemška tla. češ, da ni za-nj dela na francoski zemlji; sedaj pa bi še Nemci radi francoskih delalcev pogнали nazaj, ali kako? Nič jih ni v Nemčiji. — Rusija sili čedalje globlje v srednjo Azijo, to ni Angliji po volji, ali tam ji ne more nič kaj do kože. — Bolgarski knez, princ Ferdinand, se je vrnil s svojega potovanja v Sofijo in se hvali, da ga je na celi poti ljudstvo lepo vzprejemalo. Major Popov dobil je 4 leta ječe, ker je goljufoval vojaško kaso. — Srbski kralj Milan izgubiva vedno bolj ljubezen ljudstva, to pa naj bolj za to, ker ne mara — kraljice. Na Dunaji so ju une dui spravljali a niso še ju spravili do cela. — Turčija ne privoli, da odstopi armenski patrijarh, Vehabedian, da-si le ta sam prosi za to. Tudi z Grčijo se še ni sporazumela, vendar pa ni ta razpor kaj posebno nevaren. V petek odpre se železnica, ki veže Dunaj s Solunom ob Črnem morji. — Don Pedro, cesar v Braziliji vrne se v nekaterih dneh domov iz Italije. Doma ga čaka že vesela novica, da se mu je želja izpolnila: v celem cesarstvu ne najde več sužnja.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

2. Tudi naš slovenski narod je bolj vbog in boren kakor bogat, in zato nas naši sosedi radi prezirajo in se nad nas povzdigujejo. Naš slovenski dom ni velika palača, ampak je bolj podoben majhni hišici.

Toda eno srečo ima slov. narod, to srečo namreč, da je vseskozi katolišk narod; kar nas je, smo vsi otroci sv. matere katoliške cerkve. Malo narodov na svetu je tako srečnih, lahko jih na prste prešteješ. In eno čast ima slovensko ljudstvo, da ga imenujejo pobožno slovensko ljudstvo. Dasi tedaj ni obširna naša domovina, je vendar preimenitna, ker je v njej zakopan zaklad sv. vere, in dasiravno je boren naš narod, pa je presrečen, zakaj „srečno ljudstvo, čegar Bog je Gospod, ljudstvo, katerega si je Bog v delež izvolil“. Kakor je ta sv. hišica borna, pa je častitljiva, ker je Sin božji v njej prebival, tako je imeniten naš narod, dokler smo božje ljudstvo.

Če pogledamo sv. hišico, zapazimo tu in tam že golo steno, in na mestih se zid že tudi ruši. Moram povedati in ne smem zamolčati, da se vidijo tudi na našem slov. domu semtertje razpokline. Zlasti dve razpoklini naj omenim, ki ste na kvar lepemu licu slovenskega doma.